

simpelt hen misbrug af det danske sprog, når man på den måde forsøger at give folk indtryk af, hvem der er ansvarlige, og hvem der er uansvarlige.

En anden ting, som er nok så interessant at følge, er troværdigheden omkring det, der foregår. Der bliver konstant lavet disse mærkværdige troværdighedsanalyser, hvor ministre ofte er højt placeret. Det er mennesker, man i vælgerbefolkningen har tillid til, og det til trods for at man gang på gang kan afsløre, at ministerierne og ministrene er involveret i alt lige fra kreativ bogføring til svindelsager.

En aktuel sag foregår omkring det såkaldte EXSOS-eksportselskab. Der har Rigsrevisionen afsløret, at i et ministerium har man makuleret bilagene, i et andet ministerium har man forlagt bilagene og ved desværre ikke lige, hvor de er blevet af, og et tredje sted ved man ikke, hvordan man har journaliseret dem.

Den form for omgang med offentlige midler, den form for manglende respekt for skatteydernes penge, ja, det er i første omgang hårrejsende, men i anden omgang er det jo pinligt, at de samme politikere, som jagter erhvervslivet, hvis ikke de har 400 pct. orden i tingene, og rask væk er parat til at bruge hele det store statsmaskineri til at føre retssager mod folk, ikke selv har orden i tingene.

Det er jo ikke, fordi man ikke kan have orden i tingene, men det er simpelt hen, fordi der er en politisk dagsorden, hvor man fra ministeren på toppen og ned igennem embedsværket er parat til at skjule og dække egne fejl og skandaler. Men de personer, som deltager i dette show, bliver minsandten udnævnt til at være troværdige politikere og troværdige ministre.

Oven i købet er det sådan, at de borgere, som ikke lige passer ind i de firkantede regler, Folketinget vedtager, og ikke er parat til at underkaste sig statsmagtens måde at drive systemet på, er man parat til at trampe ganske hårdt på.

Det er f.eks. hårdt at være dansk lønmodtager, men det er endnu værre at være dansk lønmodtager og føle sig gjort til grin over den måde, vi behandler udlændinge på her i landet. Og her tænker jeg ikke på udlændinge fra Somalia eller fra Jugoslavien eller andre steder, nej, jeg tænker såmænd på, at man ude i skurvognene hos de mennesker og brobisser, der arbejder med Øresundsforbindelsen, kan konstatere, at svenskere, som bor i en skurvogn her i Danmark, udbetaler vi rask væk børnepenge til. Der er ganske vist ikke lovhjælp til det,

men en eller anden fortolkning hos en eller anden tilfældig embedsmand i Socialministeriet gør, at vi udbetaler børnepenge til svenske arbejdere. Nøjagtig det samme gør vi på Nordsøen til engelske borebisser, for der bliver også udbetalt børnepenge til dem, selv om der ikke er noget som helst lovkrav på det.

Når man så prøver at finde ud af, hvem der har truffet den beslutning, ja, så er hele det store system parat til at bruge enorme ressourcer på at dække over, at man har lavet en fejlfortolkning, en fejlfortolkning, som ikke bare er til skade for danske skatteydere, men som betyder, at de danske lønmodtagere, som sidder derude og kan kigge på deres kollegaer, føler sig fuldstændig til grin. De danske brobisser ude i Øresundsselskabet føler sig til grin hver eneste aften, når de svenske brobisser giver guldbajere – i denne tid er det juleøl, der bliver givet til hele skurvognen – for den danske stat er så dum at blive ved med at sende dem checks med penge for børn, der bor hjemme i Sverige, og som de slet ikke er berettiget til. Med et grin siger man derude i skurvognene: Ja, vi kan godt give en ekstra omgang øl, for den danske stat er jo så rig.

De mennesker, som knokler for at få lønnen til at slå til, føler sig gjort til grin, mens embedsmændene, der har ansvaret for, at det her foregår, alle skandalerne, som vi kan påpege igen og igen, slipper hver eneste gang.

I Spar Nord-sagen har vi lige fået konstateret, at de embedsmænd, som rådgav den daværende skatteminister, sker der ikke rigtig noget. Det skulle ikke overraske mig, om nogle af dem oven i købet bliver forfremmet, fordi de har jo gjort en eksemplarisk gerning. De har evnet at dække over deres egne fejl og mangler, selv om den sag kostede skatteyderne over 140 mio. kr.

Og minsandten om ikke også den ansvarlige minister på daværende tidspunkt, hr. Ole Stavad, glædestrålende erklærede, at nu var han igen parat til at indtræde på en ny ministerpost. Jeg vil bede den til enhver tid siddende statsminister om at tænke sig grundigt om, inden der næste gang skal kastes 140 mio. kr. af skatteydernes penge bort på et område.

Det hører ingen steder hjemme, at de mennesker, som igen og igen går ud og misbruger skatteydernes penge, enten bliver forfremmet, når det er embedsmændene, eller præmieret, når det gælder ministeren.

Vores kriminalforsorg har været i kaos i årevis, og når man så endelig skal have ryddet op,